

Bájevá lhavost

23. září 1926 byl v lázeňském městečku Puchberg am Schneeberg ne daleko Vídně nalezen zastřelený muž. Pistoli měl v pravé ruce, ale kulka do jeho hlavy vstoupila nad levým uchem. Divné. Oficiální verze zněla "sebevražda". Dodnes však není jasné, zda rakouský biolog Paul Kammerer nebyl spíše zavražděn.

Byl totiž pozván do Sovětského svazu, aby tam obhajoval Lamarckovu verzi evoluční teorie. Jenže právě tehdy byl na jeho experimentálním vzorku suchozemské žabičky starostlivé (*Alytes obstetricans*) odhalen podvod. Páříci mozolk, které Kammerera proslavily, protože údajně vznikly evolucí, byly namalovány nerozpustnou tuší.

Stejně duše

Lamarckistu Kammerera dělilo od Charlese Darwina sice půl století, ale mnohé je spojovalo. Především se oba nakazili stejnou nemocí duše: mýtem evoluce a tím i bájevou lhavostí, kterou tento typ lidí trpí.

Mimořádně Darwin byl prolhaný už od dětství, jak víme z jeho vlastního životopisu, a když později zjistil, že jeho verze evoluce v přírodě nefunguje, dal se na lamarckismus, kterým dosud opovrhoval.

Lamarckova teorie

Lamarckova verze evoluční teorie říká, že změny u organismů způsobené následkem prostředí jsou dědičné. Věda to později popřela, ale dnes se k tomu někteří biologové vracejí (epigenetika).

Kammerova víra a bájetvorec

Kammerer Lamarckově evoluční teorii věřil a nutil suchozemské žaby, aby se rozmnožovaly ve vodě, a evoluce jim dodala rysy vodních žab, třeba právě páříci mozolk. Vypadalo to slibně, než byl odhalen podvod. S Darwinem to bylo horší. Vzděláním bohoslovec, praxí bájetvorec. V psychiatrii se tato duševní porucha nazývá *Pseudologia phantastica* čili bájevá lhavost, mýtománie. Lékaři to též nazývají „syndromem Barona Prášila“.

Evoluční mýtománie

Protože jde o duchovní, velmi agresivní infekci, onemocní v krátké době mnoho lidí. Symptomy jsou známé. Takto postižení lidé si nechají namlavit, že svět vytvořil sám sebe a žádné inteligence k tomu nebylo třeba - stačí jen dost dlouho čekat, až se vše udělá samo. Od vesmíru až po člověka. Evolučním virem nakažení astronomové dnes bájí, jak vesmír vznikl výbuchem

ničeho, nakažení biologové vymýšlejí příběhy, jak mrtvá hmota sama obživila. Evoluční ideologové sní, jak obživlé buňky vytvořily jedolitého tvora - ten se nažral, škytl, ulevil si a začal dýchat, vidět, slyšet, plavat, chodit, létat a myslet. To se ví, nebylo to hned, tato báje má mnoho dějství, a je taky v naprostém rozporu se všemi myslitelnými a dobře ověřenými zákony přírodovědy, chemie, fyziky, biologie, genetiky i paleontologie. Nehodí se ani do pohádek, natož do vědy, a tak se aspoň učí na školách v hodinách přírodovědy, aby nezapadla v zapomnění.

Výsledek teorie v praxi

Darwinista najde kost nebo zub, zavolá malíře a řekne: „*Namaluj nám shrbeného, chlupatého a rozčuchaného chlapíka, dej mu do ruky oštěp nebo kyj, udělej mu zvířecí výraz s vystouplou bradou a my mu dáme vědecké jméno Hesperopithecus haroldcooki. A ještě mu namaluj manželku a děti, vždyť jsme z něj našli celý zub!*“

Nebraska Man - Family

A tak podle jediného zubu „Muže z Nebrasky“ evoluční „věda“ odhalila, jak před milióny lety vypadal obličej, hlava, trup, končetiny i celá rodina. A aby ten zub byl pořádně využit, evolucionisté ho ještě použili v soudním procesu (1925 v Tennessee, USA) jako důkaz pravdivosti evoluční báje proti Bibli a náboženským tmářům. Posloužil také jako argument pro nezpochybnitelné právo vyučovat evoluci na školách v hodinách biologie. Že se později zjistilo, že zub byl z vepře, už nyní nevdají. Bájevá lhavost se v evoluční vědě dobře etablovala. Není ani nemocí, ale hlubokým „citem“ pro pravou evolucionistickou vědu. Ti vědci, kteří

„Vědecká“ představa Neandrtálce

tento cit mají, mohou zůstat v přírodovědě. Ostatní jsou vylučováni.

Další humorné omyly

a podvrhy

Takzvaný Coloradský člověk (rovněž rekonstruovaný ze zubu) byl později zařazen mezi koně.

Z Colorada pocházela také „lebka opočlověka“, vystavená po nějakou dobu v muzeu. Pak se zjistilo, že to byla lebka opice, kterou tam několik let předtím pochovali na zahradě.

Kost nalezená nedaleko Seattlu, vydávaná za lýtkovou kost pravěkého člověka, byla zadní končetinou medvěda.

Pitdownský člověk, považovaný za jeden z chybějících spojovacích článků v evoluci člověka, byl padělek, kterým někdo 40 let vodil antropologické kapacity za nos.

Jiných 40 let evolucionisté bájili, že 97 % genů v těle člověka je jen zbytečný odpad dlouhé evoluce. V roce 2012 však projekt ENCODE, na kterém pracovalo přes 400 světových vědců, evolucionistům ukázal, že jde o nesmysl. U převážné většiny lidských genů byla nalezena funkce, často životně důležitá. Jak moc je tedy příběh evoluční teorie humorný?

Posuďte sami

Kammerer ve svých 46 letech zaplatil za svůj evoluční omyl životem, zatímco bájetvorec Darwin se v klidu domova dožil 73 let. Svými zfanatizovanými následovníky je ale považován za velkého myslitele, přestože mnoho vědců označuje jeho teorii za nejtragičtější omyl vědy všech dob. Ten má na svědomí milióny životů. Hitler, Stalin, Lenin, Mao, Pol-Pot a další masoví vrazi byli nakaženi evolučním virem a za Darwinovu báji platí dodnes svými životy spousty lidí po celém světě. Moc humoru v evolučním příběhu tedy není.